

- austrade/economics-at-austrade/how-dependent-are-australian-exports-on-china> [15 May 2015]
3. Hilson, G., (2000), Barriers to implementing cleaner technologies and cleaner production (CP) practices in the mining industry: A case study of the Americas, *Minerals Engineering*, Vol 3(7), pp.699-717
 4. Mudd, Gavin, (2010), Knowledge-intensive service activities in the success of the Australian mining industry, *The Service Industries Journal*, Vol 30(1), pp.55-70
 5. Mudd, Gavin M., (2010), The Environmental Sustainability of Mining in Australia: Key Megatrends and Looming Constraints, *Resources Policy*, Vol 35(2), pp.98-115
 6. Porter, Michael E, (1990), The Competitive Advantage of Nations, *Harvard Business Review*, pp.73-93
 7. Australian Government Department of Geoscience History of Australia's Mining Industry (2012) Available from: <<http://www.australianminesatlas.gov.au/history/index.html>> [17 May 2017]
 8. Connolly, E., & Orsmond, D. (2011). *The mining industry: from bust to boom*. Economic Analysis Department, Reserve Bank of Australia. Available from: <<http://core.ac.uk/download/pdf/6469840.pdf>> [15 May 2017]
 9. Sadler, D. (2004). Trade unions, coalitions and communities: Australia's Construction, Forestry, Mining and Energy Union and the international stakeholder campaign against Rio Tinto. *Geoforum*, Vol 35(1), pp.35-46.
 10. Reserve Bank Australia, Index of Commodity Prices. Available from: <<http://www.rba.gov.au/statistics/frequency/commodity-prices.html>> [17 May 2017]
 11. Encyclopaedia Britannica, Commonwealth of Australia, 2015. Available from: <<http://www.britannica.com/EBchecked/topic/43654/Australia/45025/Trade>> [17 May 2017]
 12. Taylor, Murray, (2015), *Global Business 4e*, McGraw Hill Education.
 13. Barlett, Albert, A., (2006), A Depletion Protocol for Non-Renewable Natural Resources: Australia as an Example, *Natural Resources Research*, Vol. 15, pp.151-164.

Абдуллаева М. Н.

кандидат экономических наук, доцент
Ташкентский институт инженеров транспорта
г. Ташкент, Республика Узбекистан

РОЛЬ БУХГАЛТЕРСКОГО УЧЕТА В СТРАТЕГИЧЕСКОМ УПРАВЛЕНИИ ОРГАНИЗАЦИЕЙ

Как известно для промышленного предприятия обеспечение стабильной работы в условиях рыночной экономики имеет важное значение. Средством достижения этого является реализация эффективных мероприятий по приведению предприятия в соответствие со стратегией его развития и требует решения таких проблем, как улучшение управления, повышение эффективности производства и конкурентоспособности выпускаемой продукции, рост производительности труда, улучшение финансово-экономических результатов, автоматизация информационного обеспечения, что влечет за собой необходимость принятия принципиально новых и оптимальных управленческих решений.

Ежегодно в Республике Узбекистан реализуются широкомасштабные инвестиционные проекты, направленные на дальнейшее развитие экономики, социальной сферы, инфраструктуры, транспортно-коммуникационных сетей, за счет чего создаются новые рабочие места и, соответственно, увеличиваются доходы населения. Реализация

дальновидної стратегії розвитку дозволила нашій країні в числі небагатьох держав в світі забезпечити високі темпи зростання ВВП, промислового виробництва.

Так, за результатами соціально-економічного розвитку країни в 2016 році валовий внутрішній продукт зріс на 7,8 відсотка, обсяг виробництва промислової продукції – на 6,6 відсотка, сільськогосподарського виробництва – на 6,6, обсяг будівельних робіт – на 12,5, розничного товарообігу – на 14,4 відсотка [1].

Логічним продовженням здійснюваного в країні неперервного процесу оновлення виробництва і впровадження інноваційних технологій став Указ прийнятий Першим Президентом І.А.Каримовим від 4 березня 2015 року №УП-4707 «Про Програмі заходів з забезпечення структурних перетворень, модернізації і диверсифікації виробництва на 2015-2019 роки».

Дана програма прийнята з метою послідовного забезпечення структурних перетворень, модернізації і диверсифікації виробництва, подальшого розвитку високотехнологічних галузей промисловості, здатних стати локомотивами стабільного економічного зростання, найбільш повного використання наявних резервів з метою зменшення енергоємності виробленої продукції, матеріальних і трудових витрат, а також розширення виробництва конкурентоспроможних готових товарів і напівфабрикатів, користуються стійким попитом на світовому ринку, активного залучення для цього іноземних інвестицій, зокрема шляхом створення з провідними зарубіжними компаніями на рівноправній основі спільних підприємств [2].

Впровадження даної Програми дозволить забезпечити середньорічне зростання валового внутрішнього продукту в 2015-2019 роках в розмірі не менше 8 відсотків, зокрема – виробництва промислової продукції – 9 відсотків, з загальним зростанням за весь період в 1,5 рази. При цьому частка промисловості в ВВП країни збільшиться з поточних 24 відсотків до 27 відсотків в 2020 році [2].

Як відомо, в світовій практиці загальноприйнятими інформаційною системою, що забезпечує потреби менеджерів для розробки і прийняття управлінських рішень, є управлінський облік. Інформація, що отримується в системі управлінського обліку, відображає всі особливості діяльності підприємства, вона повністю відкриває економічні, технічні і технологічні можливості виробництва, складені внутрішньовиробничі відносини, використовувані ресурси, фінансові можливості.

В зв'язі з цим важливо відзначити, що недооцінка ролі управлінського обліку призводить до нерационального використання інтелектуальних, інформаційних, організаційних і фінансових ресурсів підприємства, необґрунтовано збільшує витрати, що призводить до зростання собівартості продукції і знижує її конкурентоспроможність.

Як відомо під стратегічним управлінням розуміється аналітична система для порівняння значимої бухгалтерської інформації з стратегією фірми. Дані про витрати використовуються для розробки стратегії, спрямованої на створення і реалізацію стійкого конкурентного переваги. А сучасний бухгалтерський облік виконує функції інформаційної системи, що обслуговує процес прийняття управлінських рішень.

Бухгалтерський облік, таким чином, забезпечує кількісною інформацією процес прийняття і реалізації управлінських рішень. Інформаційна зв'язь між фінансовим і управлінським обліком ніякими законодавчими нормами і стандартами не регламентується. Тем не менше, інформація управлінського обліку повинна бути узгоджена і порівнювана з інформацією фінансового обліку.

В сучасних умовах підприємству для ефективного виробничо-господарської діяльності необхідно мати загальну систему обліку, що має стратегічну спрямованість. В цьому випадку облікова інформація буде сприяти процесу розробки і реалізації ділової стратегії організації, а інструменти

бухгалтерського учета будут вписаны в процесс стратегического управления. Переход от управленческого анализа затрат к стратегическому управлению затратами является основной задачей на будущее. Успех этого перехода будет способствовать росту значения управленческого учета. Оценка же системы учета будет происходить по ее влиянию на реализацию разработанной стратегии.

Стратегическое управление предприятием представляет собой непрерывный циклический процесс, в котором можно выделить три этапа:

1. Стратегическое планирование
2. Стратегическая организация
3. Стратегический контроль.

В процессе стратегического планирования определяются стратегии организации путем установления ее миссии и целей, анализа стратегических позиций, исследования факторов внешней и внутренней среды, которые могут привести к достижению, удержанию, развитию и капитализации конкурентных преимуществ. На этом этапе бухгалтерская информация является основой для финансового анализа, который, с одной стороны, предоставляет данные о финансовой составляющей стратегического потенциала, а, с другой, позволяет оценить стратегические альтернативы. Стратегии, которые не являются финансово обоснованными или которые не приведут к адекватной финансовой отдаче, не могут считаться успешными. На этой же стадии в процессе анализа внутренней среды организации проводится стратегический анализ издержек. Внимание концентрируется на сопоставлении издержек фирмы и ее конкурентов. Инструментами анализа являются: стоимостная цепочка, определяющая деятельность, функции и процессы по разработке, производству, маркетингу, доставке и поддержке продукта или услуги. Традиционно в бухгалтерском учете издержки подсчитываются на основе широкого спектра затрат. Определение издержек по видам выполняемой деятельности подразумевает соотнесение этих издержек со специфическими видами. Для этого требуется преобразовать бухгалтерские данные об издержках фирмы в затраты на выполнение определенных операций, осуществляемых в стоимостных цепочках фирмы, ее поставщиков и потребителей. Эффективное управление стоимостной цепочкой дает возможность создать и реализовать конкурентное преимущество.

В зависимости от положения на рынке и подходов к управлению бизнесом М. Портер предлагает пять основных конкурентных стратегий [3, с.370]:

1. Стратегия лидерства по издержкам предусматривает снижение полных издержек производства товара или услуги, что привлекает большое количество покупателей.
2. Стратегия дифференциации направлена на придание товарам специфических черт, отличающих их от товаров фирм-конкурентов, и повышение их ценности для потребителей.
3. Сфокусированная стратегия низких издержек ориентирована на узкий сегмент покупателей, где фирма опережает своих конкурентов за счет более низких издержек производства.
4. Сфокусированная стратегия дифференциации ставит своей целью обеспечение представителей выбранного сегмента товарами или услугами, наиболее полно отвечающими их вкусам и требованиям.
5. Стратегия оптимальных издержек дает возможность покупателям получить за свои деньги большую ценность за счет сочетания низких издержек и широкой дифференциации продукции.

Различные стратегические решения требуют различных взглядов на общую систему учета, которая должна содействовать достижению поставленной цели и реализации выбранной стратегии.

Для того чтобы компания была конкурентоспособной, ее издержки должны примерно соответствовать издержкам конкурентов. В то же время некоторая разница в издержках может существовать, если товары конкурентов существенно дифференцированы. Позиция

фирм с высокими издержками уязвима тем больше, чем значительно ее издержки превышают издержки непосредственных конкурентов. Поэтому управление затратами должно осуществляться при реализации любой из вышеперечисленных конкурентных стратегий. Фирмы, использующие стратегию лидерства по издержкам и сфокусированную стратегию низких издержек, добиваются успеха в конкурентной борьбе за счет снижения затрат по всей стоимостной цепочке. В условиях ценовой конкуренции эти стратегии наиболее успешны. Стратегия дифференциации и сфокусированная стратегия дифференциации нацелены на достижение конкурентного преимущества за счет обеспечения потребителей уникальной и большей ценностью в виде нового качества, которое связано с повышенными издержками и влечет за собой повышение цены товара. Однако если отличительное качество достигается на основе применения новой технологии, то появляется возможность для снижения издержек. Конкурентное преимущество, основанное одновременно на дифференциации и низких издержках, фирмы получают при реализации стратегии оптимальных издержек; анализ затратообразующих факторов, в процессе которого рассматривается влияние не только традиционно учитываемых в бухгалтерском учете факторов (цена на сырье, энергию, заработная плата работников и т.д.), но также факторы структурные, зависящие от природы бизнеса (масштаб, диапазон, опыт), и функциональные, зависящие от деятельности внутри самой фирмы (качество, дизайн, технология).

На стадии стратегической организации выполняется приведение всех ресурсов и внутрифирменных связей, всех целей, задач и областей ответственности работников в полное соответствие с выбранной стратегией. Здесь же проводятся необходимые организационные изменения и вырабатываются политики каждого структурного подразделения. В соответствии с выбранными организационными структурами управления строятся финансовые структуры. Учетная политика формируется таким образом, чтобы максимально содействовать реализации выбранной стратегии.

Таким образом, благодаря вышеперечисленным подходам и инструментам управления общая система учета будет способна приносить организации максимальную пользу и обеспечить успех в конкурентной борьбе.

Список использованных источников

1. <http://uzbekiston.site/crp>
2. <https://mineconomy.uz>
3. Портер. М. Конкурентное преимущество: Как достичь высокого результата и обеспечить его устойчивость/ Майкл Портер; Пер. с англ. – 2-е изд. – М.: Альпина Бизнес Букс, 2006. – 715 с.

Бенько І. Д.

кандидат економічних наук, доцент

Дума Г. Й.

магістр

Тернопільський національний економічний університет

м. Тернопіль, Україна

ОРГАНІЗАЦІЯ ОБЛІКУ ФІНАНСОВО-ГОСПОДАРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В ОРГАНАХ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ

У системі обліку у державному секторі розрізняють два основні суб'єкти: установу, що отримує кошти бюджету (розпорядник бюджетних коштів) та бюджет (місцевий/державний), облік якого забезпечується органами Державної казначейської служби. Факт поєднання обох